

RELAXAČNÍ TÝDEN V PŘÍRODĚ CHŘIBY, MORAVSKÉ SLOVÁCKO

Na poslední červencový týden jsme měli v plánu činnosti „Relaxační týden v přírodě“. Tentokrát jsme se rozhodli pro lokalitu Chřibů a Moravského Slovácka s tím, že auto a karavan bude sloužit jako zázemí ve vytipovaných campech a odtud na kole, pěšky nebo na lodi či kanoi budeme podnikat jednodenní výlety. Jelikož počasí bylo na naše poměry neskutečně slunečné a stabilní, podařilo se absolvovat vše co jsme měli v plánu a ještě něco navíc.

V sobotu 26. 7. 2008 vyjely dvě posádky z Camping Clubu Rožnov p. R. směr camp Smradávka v Chřibech. Po cestě se zastavily v Napajedlích, odkud absolvovaly první výlet na kolech. Podél řeky Moravy do obce Spytihněv a odtud do kopců na Raň v Kostelanech a jinou cyklostezkou zpět na lehký oběd do Spytihněvy. Dále jsme měli před sebou jen jízdu po nové cyklostezce po pravém břehu Bařova kanálu do Uherského Hradiště a po levém břehu téhož kanálu a dále přes Topolnou zpět do Napajedel. Byla to příjemná 60. kilometrová rozjíždka do následujících dvou dní, které nás čekaly z campu Smradávka, kde jsme se kempovali se svými karavany a obytnými auty.

V neděli 27. 7. 2008 dorazila v brzkých ranních hodinách za námi další posádka, aby s námi zůstala až do konce celé akce. Nyní tedy již tři posádky se vydaly na kolech do Buchlovic, kde si prohlédly zámeckou zahradu s býlími pávy a pokračovaly do Velehradu. Zde si prohlédly baziliku Nanebevzetí panny Marie a Sv. Cyrila a Metoděje a jelikož byl čas k obědu, neodolaly nabídce zdejší hospůdky. Po obědě jsme pokračovali do nedaleké Modré do Archeoparku a krásnou novou cyklostezkou do Starého Města. Zde jsme se napojili opět na novou cyklostezku podél Bařova kanálu, která nás dovedla až do Nedakonic, odkud to bylo již jen kousek přes Boršice zpět do campu Smradávka. Měli jsme v nohách příjemných 37 km.

V pondělí 28. 7. 2008 nás čekali Buchlovické kopce. Z campu Smradávka jsme se vydali ostře do kopce, abychom v zápětí výšku ztratili sjezdem do Osvětiman a odtud opět do kopce až na cestu na jeden z hřebenů Chřibů a po ní až k rozcestí Pod Holým kopcem, kde jsme si udělali krátkou zajíždku, opět do kopce, na hrad Buchlov. Z hradu Buchlov to již byla jen „procházka růžovým sadem“ zpět do campu Smradávka. Dnes jsme ujeli v náročném kopcovitém terénu 36 km. Čekalo nás balení a přesun do campu ve Strážnici, do druhého výchozího místa dalších výletů nejenom na kolech.

V úterý ráno 29. 7. 2008 jsme se probudili opět do krásného slunečného dne a měli jsme před sebou 56 km jízdy na kolech. Z campu ve Strážnici jsme se vydali po turistických cestách do Bzence, přece nepojedeme po hlavní silnici, kde jsme zhlédli zámecký park se známou Bzeneckou lípou a krásnými pávy. Zdolali jsme Starý hrad nad Bzencem a přes vinice sjeli do Domanínu a odtud už jen po bočních asfaltových cestách okruhem přes Ořechov, Polešovice, Uherský Ostroh do Veselí nad Moravou, kde jsme si domluvili rezervaci motorového člunu pro další naši aktivitu v následujících dnech. Z Veselí n. M. to byl již jen kousek podél řeky Moravy do Strážnice.

Na středu 30. 7. 2008 byl naplánován výlet na motorovém člunu po Bařově kanálu. Na kolech jsme se přesunuli z campu ve Strážnici do přístaviště ve Veselí n. M., kam za námi přijela další posádka z Rožnova p. R., abychom si všichni společně užili něco neskutečného. Posádce, která za námi přijela z Rožnova p. R. bylo divné, proč máme s sebou tolik věcí. Jen co jsme po nezbytném zaučení ovládnutí motorového člunu vyjeli z přístaviště, bylo vše jasné. Ze zavazadel jsme začali vytahovat nezbytné náčiní potřebné ke grilování. To byl totiž nápad skupiny, která trávila předcházející večer v campu. Co dělat celý den na motorovém člunu na Bařově kanálu? Mohu říct, že o zábavu bylo postaráno. Všem nám moc chutnalo, ani vínko nechybělo a komorníci v plavebních komorách jen nevěřičně kroutili hlavami. Splavili jsme Bařův kanál tam a zpět z Veselí n. M. až pod Uherské

Hradiště a jelikož jsme měli ještě dostatek času, zajeli jsme do Vnorov, našeho nástupního místa pro sjetí meandrů řeky Moravy na kanoích v dalších dnech. Časově jsme zvládli vše na výbornou, ale z pohonnými hmotami nám to vyšlo jen tak tak. Když jsme zajížděli do přístaviště ve Vnorch, motor škytl a byli jsme na suchu. Ke břehu jsme museli doplout pomocí pádel. I přes otevřený oheň při grilování na palubě plastového motorového člunu vše dopadlo dobře a zážitek byl pro všechny nezapomenutelný. Poděkování patří i lodivodu Zdeňku Vaňurovi sen., který se obětoval, celý den nepožil ani kapku alkoholu a bezpečně celou plavbu zvládl.

Po dni odpočinku nás čekal ve čtvrtek 31. 7. 2008 opět výlet na kolech. Tentokrát jsme nejeli přímo z campu, ale auty jsme se přesunuli do nedalekého Bzence, odkud jsme se vydali na 63. kilometrovou cyklotúru. Z Bzence jsme jeli oborou v domnění, že cesta bude po rovině krásně ubíhat. Rovina to byla, ale prvních pět kilometrů v jemném písku. Dovedete si představit tu pohodu. Kola se bořila a držet nějaký směr byl nad lidské úsilí. Největší obdiv budila Marta Kubáčková, která na obyčejném cestovním kole s úzkými plášti bojovala a z kola slézala až když opravdu nemohla dál. Po strastiplném úseku nás však čekal krásný zbytek cesty. Po krásných asfaltových a zpevněných cestách jsme dojeli až do Mutěnic, kde nás čekal zasloužený oběd. Zde jsme se na pár kilometrů rozdělili. Dámské pokolení za doprovodu Honzy Kubáčka jeli po silnici a Radek Šedina se Zbyněkem Vaňurou to vzali přes kopce vinicemi, abychom se všichni opět sešli u dobrého piva v hospůdce v Dubňanech. Moc se nám z hospůdky nechtělo, ale čekala nás ještě cesta do Bzence přes Milotice, Vacenovice a Vracov. V Bzenci jsme upevnili kola na střechy aut a jeli zpět do campu.

Na pátek 1. 8. 2008 bylo v plánu sjetí meandrů řeky Moravy na kanoích. Ranní probuzení nevěštilo nic dobrého. Poprvé za celý pobyt bylo zataženo a bylo otázkou času, kdy se spustí déšť. Jelikož kanoje byly domluvené vyrazili jsme do Vnorov, našeho místa nalodění. Nebyli jsme sami, kdo výlet vzdal, když se pořádně rozpršelo, a i místní říkali, že nám plavbu nedoporučují. Přeobjednali jsme kanoje na sobotu a při cestě pěšky do campu jsme doufali, že počasí se zlepší a vše budeme moci absolvovat následující den. Odpoledne se skutečně vyčáslilo, tak jsme vymysleli náhradní program. Jaký? No přece na kolech. Nedaleko od Strážnice se nachází obec Ratíškovice a zde Ratíškovická železnice, kde se lze projet po staré Baťově železniční dráze na šlapacích drezínách. Mysleli jsme si, že pohon drezín bude pumpováním na ruční pohon. Po absolvování 17 kilometrové ostré jízdy na kolech nás však čekalo nemilé překvapení. Znovu usednou na sedla opravdu šlapacích drezín a zpusť se 1,5 km z kopce dolů. No co se dá dělat? Dali jsme se na vojnu, musíme bojovat. Já s Radkem Šedinou jsme si koupili na cestu po jedné „Kozlíkovi“ v plechu, manželky usedly do drezíny a vydali jsme se na cestu. Cesta dolů z kopce celkem uběhla, ale zpět to bylo o něco horší. Jeli jsme tak pomalu, že Hanka s Miluškou, to jsou naše drahé polovičky, stačily sbírat i křemenáče podél trasy. Aspoň bylo co na večeři. A jak jsme se dostali zpět do campu? No přece zase na kolech.

Přišla sobota 2. 8. 2008, náš poslední den relaxačního týdne. Opět krásné slunečné počasí, a tak nám nic nebránilo v tom, abychom sjeli meandry řeky Moravy. Mohu říci, že to byl takový malý bonbónek na dortu za to, co jsme všechno za ten týden zažili. Krásné scenérie nedotknuté přírody, klidná voda, volavky a ledňáčky kolem nás, no prostě konečně relax.

Když nás majitel půjčovny lodí vysadil před campem ve Strážnici a nám při balení věcí došlo, že vše skončilo, nechtělo se nám věřit a v tichosti jsme litovali. Dle mého mínění to byl vydařený relaxační týden, kdy jsme se auty dopravovali, v karavanech nocovali, na kolech jezdili, pěšky přesouvali a na člunech a kanoích plavili. Každý večer jsme daný den vyhodnotili, zasmáli se zpětně i tomu, co nebylo zrovna v reálném čase k smíchu a upřesňovali plán na následující den.

Co napsat na závěr? Nikdo neměl na kole žádný vážný pád, defekty se rychle opravily, při splavení Baťova kanálu a meandrů řeky Moravy se nikdo neutopil a neudělal ani žádné eskymáky. Prostě vše proběhlo v naprostém pořádku a co se týká campů, i ty byly dostačující pro to, co jsme potřebovali.

Zbyněk Vaňura

Srpen 2008